

Publicerad 2010-07-06 17:33 av Max Poisé

är du lika vilsen?

HÖSTlöv som faller är jag i din frånvaro

Jag ser...ja jävlar vad jag ser hur jag faller, jag möter snart marken med en ursinning hastighet, och det enda som fyller min hjässa är tanken på en morgondag.

Jag faller mot en tvärsäker död, och ändå planerar jag långsiktigt och noggrant. Jag ser hur solen stiger, jag kan känna strålarnas värme mot min sargade hud. Jag känner beröringar av dina tankar som förenas i vågor av evigt samspel.

Men jag faller.

Jag faller mot en säkerställd död. Hastigheten förstör min frisyra, luften mattar ut mina lungor och bilden framför mig blir bara tydligare och tydligare. Så banalt enkelt, men så rådande svårt. Beslutet är redan taget, och jag faller mot hårdaste betong.

Jag väcker drömmarna inom, och jag ser hur vi berör vattenbrynet med våra silhuetter, jag ser hur vår blickar möts i tusen horisonter och hur gravitationen plötsligt upphör och vi seglar tyngdlöst in i varandras kroppar. Dina ord fyller upp mitt utsvultna hjärta, och vi korsar vår händer i ett gemensamt krucifix.

Jag renar mina tankar med din skugga. Jag sover mig genom mitt fall. Jag blundar och känner smaken av din doft träffa mig på kroppsdelar av omättad ömhet. Dina miljarder leenden förvanskar och bromsar upp hastigheten och jag ser...Ja jävlar vad jag ser hur du fångar in mig och hanterar min blåslagna själ och bäddar ned mig under sidenlakan.

Du kysser mig och min morgondag skall åter varda.

Utan dig är jag död och begravnen, utan dig är min själ en ensam vandrare i ett universum fyllt av tomhet som får vilket vakuum som helst att vrida sig i total avundsjuka. Du fångar in mina spillror, du tvättar rent mina självförvållade sår. Du smeker upp min misshandlade tanke, och du lagför vårt liv in i en normalitet. För du vet så väl, att du kan tona ned varje stymmelse av mitt mörkerseende. För ljuset kommer alltid bereda din väg. För vår morgondag bekommer inte olusten att fånga in mig som åter faller.

ja jävlar...vad jag vet att jag åter faller. Mot en tvärsäker död...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten